

Пейо Яворов
Дохожда час

Дохожда час, уречен за човека,
последен час, и като свещ полека
затлей живот, затлеят мъжки сили;
дохожда край, смирен човека застава
пред зинал гроб... Съдийски глас тогава
обажда се: „Ти взе, но заплати ли...?“

Нещастника, оглежда се надиря
и търси той да види светла диря
в неравен път, изминат на земята:
без име страх без милост го терзае
и търси той с какво да оправдае
добро и зло, дял паднал на душата.

И горко е тогава ономува
над себе си присъда който чува:
„На чужди пир, излишний, се намери!“
Престъпник същ, изправен под бесило,
проклина той в живота драго-мило,
а пред смъртта бледнее и трепери.

КРАЙ

Източник: Словото

Публикация

П. К. Яворов, „Събрани съчинения в пет тома“, Български писател, С.1977–1979, под редакцията на К. Куюмджиев

Набирание: Гергана Мечкова и Мартин Митов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7034>]